

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพภาษาไทยของผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลังและปัจจัยเชิงพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพภาษาไทยของผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือชาวต่างชาติที่เป็นคนจีนจำนวน 50 คน คัดเลือกด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนสำหรับผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ และแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการหาสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าสอบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เคยเรียนภาษาไทยในประเทศไทยมาก่อน และมีจำนวนชั่วโมงการใช้ภาษาไทยในช่วง 1 ปี ก่อนเข้ารับการสอบมากกว่า 120 ชั่วโมง ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาอิทธิพลของปัจจัย พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการฟัง มาจากปัจจัยภูมิหลังจำนวน 2 ด้าน คือ เพศและจำนวนชั่วโมงการใช้ภาษาไทยในช่วง 1 ปี ก่อนเข้ารับการทดสอบ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการพูด มาจากทั้งปัจจัยภูมิหลังและปัจจัยเชิงพฤติกรรมรวมจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ จำนวนชั่วโมงการใช้ภาษาไทยในช่วง 1 ปี ก่อนเข้ารับการสอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทย ประสบการณ์ด้านภาษาไทย และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการอ่าน มาจากปัจจัยภูมิหลังเพียงด้านเดียว คือ การเรียนภาษาไทยในประเทศไทย และไม่มีปัจจัยด้านใดที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการเขียนอย่างมีนัยสำคัญแม้แต่ปัจจัยเดียว

บทสรุปผู้บริหาร

สถาบันภาษาไทยสิรินธรแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลักในการจัดทดสอบเพื่อพัฒนาสมรรถภาพภาษาไทยให้แก่นิสิตและบุคคลทั่วไป รวมถึงชาวต่างชาติที่สนใจเรียนรู้ภาษาไทย การทดสอบสำหรับชาวต่างชาติเป็นการทดสอบเพื่อมุ่งวัดสมรรถภาพภาษาไทยจำนวน 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดำเนินการทดสอบเรื่อยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 จนถึงปัจจุบัน ตลอดเวลาที่ผ่านมา สถาบันฯ พยายามสร้างและปรับปรุงคุณภาพการทดสอบวัดสมรรถภาพภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การทดสอบมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

จากพันธกิจหลักของสถาบันฯ ที่กล่าวว่า การทดสอบจัดขึ้นเพื่อพัฒนาสมรรถภาพภาษาไทยของผู้สอบ ทำให้ผู้วิจัยเกิดข้อสงสัยว่า “แม้ผู้สอบจะทราบระดับสมรรถภาพภาษาไทยของตน แต่หากไม่มีการชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ที่ถูกต้องและตรงจุดให้แก่ผู้สอบ แล้วผู้สอบจะสามารถพัฒนาสมรรถภาพภาษาไทยให้ดีขึ้นได้อย่างไร” จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าปัจจัยภูมิหลังและปัจจัยเชิงพฤติกรรมของผู้สอบที่เป็นชาวต่างชาติจะมีอิทธิพลส่งผลกระทบต่อสมรรถภาพภาษาไทยหรือไม่ เพื่อนำผลดังกล่าวมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางสู่การพัฒนาสมรรถภาพภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศให้เกิดผลสัมฤทธิ์มากที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการฟัง มาจากปัจจัยภูมิหลังจำนวน 2 ด้าน คือ เพศและจำนวนชั่วโมงการใช้ภาษาไทยในช่วง 1 ปี ก่อนเข้ารับการสอบ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการพูด มาจากทั้งปัจจัยภูมิหลังและปัจจัยเชิงพฤติกรรมรวมจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ จำนวนชั่วโมงการใช้ภาษาไทยในช่วง 1 ปี ก่อนเข้ารับการสอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทย ประสบการณ์ด้านภาษาไทย และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการอ่าน มาจากปัจจัยภูมิหลังเพียงด้านเดียว คือ การเรียนภาษาไทยในประเทศไทย ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการเขียน พบว่าไม่มีปัจจัยด้านใดที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการเขียนอย่างมีนัยสำคัญแม้แต่ปัจจัยเดียว

ในภาพรวมการวิจัยนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการศึกษาปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพภาษาไทยของชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าปัจจัยเชิงพฤติกรรมมีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการพูดเพียงทักษะเดียวเท่านั้น ขณะที่ปัจจัยภูมิหลังของบุคคลกลับมีอิทธิพลต่อ

สมรรถภาพภาษาไทยถึง 3 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด และการอ่าน แต่กลับพบว่าไม่มีปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการเขียนแม้แต่ปัจจัยเดียว จึงเป็นเรื่องน่าสนใจที่ควรศึกษาต่อว่าอะไรคือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการเขียน และปัจจัยนั้นช่วยให้ชาวต่างชาติพัฒนาสมรรถภาพภาษาไทยทักษะการเขียนให้สูงขึ้นได้อย่างไร เพื่อนำผลที่ได้ใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับแก่ชาวต่างชาติที่มาสอบ ให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างตรงจุด ครบทุกทักษะ และเกิดการพัฒนาสมรรถภาพภาษาไทยต่อไป